

Cuvântul lui Dumnezeu la Soborul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil

Vine Domnul pe pământ cuvânt, însoțit de cetele îngerești și de puterile cerești și de sfinții Săi în zeci de mii.

Vine Domnul însoțit de îngerul Său, Mihail arhanghelul.

Să se deschidă porțile cetății cuvântului Meu de pe plaiul neamului român, țara Mea de la sfârșit de timp, țara întoarcerii Mele de la Tatăl ca să-Mi așez pe ea împărăția Mea și să se ducă vestea până la margini că Eu, Domnul, am o țară și un popor crescut de cuvântul Meu, de doica cea din cer, căci fără doică nu Mă mai cunoaște omul de Părinte din cer și-și face voia sa ca orice copil răsfățat de părinți, și din care Eu nu pot să-Mi fac un ucenic Mie, dar dacă el are doică ea îl ține de mână și-și pune inima în mâna ei și crește viguros și are cine să-l vegheze și să-l călăuzească pentru pașii lui frumoși pe calea cea cu slavă pe ea.

Pace ție, cetate a cuvântului Meu, și pace vouă, celor ce vegheați pentru Domnul în cetate! Îngerul Meu, Mihail arhanghelul, sună și merge înaintea Mea ca să intru în cetate și în carte, fiilor. O, dacă fiecare ființă are împărțit înger de veghe dintre îngerii lui Dumnezeu, Eu, Domnul, cum ar fi fost să nu am înger? Îl învăț pe creștin să nu uite de îngerul său, care îi scrie înainte și în urma sa pașii toți, faptele toate, gândurile și cuvintele, și care nu se pierde pe nicăieri și merg la Dumnezeu prin îngerul cel păzitor din partea Mea.

O, pace vouă, celor ce v-ați adunat în zi de praznic sfânt vestit de Mine să se așeze aici în cetate pentru îngeri, și pentru cei trecuți cu trupul vreme de șapte mii de ani și mai bine, și care sunt chemați aici acum, la pomenirea lor de la masa aceasta pentru ei, o, că mare așteptare este peste ei să vin Eu să le gătesc izbăvirea cea de veci și veșnicia cea dulce cu Mine! Iată-i, se uită după voi, după ai săi de pe pământ, după o salvare, căci cei după trup ai lor de pe pământ, unii iubesc cerul și lucrul cel pentru cer și pentru cei plecați din neamul lor, iar alții iubesc pământul cu cele de pe pământ, și iată, unii devin rugători în cer pentru ai lor de pe pământ dacă au rudenii unite cu cei din cer, cu sfinții și cu ascultarea de Dumnezeu, iar alții din cei plecați așteaptă de pe pământ rugăciuni și n-au mângâieri și bucurii, dacă ai lor de pe pământ sunt pământești și despărțiți de cer, de dragostea de Dumnezeu și de sfințenie, că iată, omul se iubește pe sine și stă departe de dragostea cea de sus.

Aici, în cetate, se apropie cerul de pământ și se lucrează de sus și de jos izbăvire mare, și de aceea nu uitați, fiilor de aici și de peste tot iubitori ai venirii Mele cuvânt spre voi, o, nu uitați să fiți cu Mine mereu, mereu. Țineți-Mă lângă voi tot timpul, țineți pe Domnul cu voi, căci dacă nu stați cu El aproape faceți multe în numele Lui, faceți din mintea voastră, din dorințele inimii voastre, și care vă pot aduce pagube grele și dureri. Când voi dați să călcați cuvântul Meu de peste voi și faceți ca voi, o, voi nu mai luați de la Mine, nu vă mai place să fiți și să lucrați după plăcerea Mea, și vă simțiți stingheri de Mine când dați să faceți ca voi, și nu ca Domnul, și mai degrabă alegeți să călcați peste voia Mea pentru voia voastră, și nu Mă mai vreți cu voi și lângă voi și vă pitiți de Mine ca Adam.

O, creștine care Mă știți pe Mine în acest cuvânt, ia aminte ce-ți spun, că mulți au venit și au auzit și au crezut, dar n-au priceput deplin ce înseamnă această lucrare de cuvânt și s-au jucat în mintea lor între credință și necredință și și-au pierdut puterea cea de sus pentru ei. Îți va curge lacrimă durută pentru tot timpul tău cel rece lângă izvorul Meu de cuvânt, că numai cuvântul Meu va mai putea mângâia lacrima ta. Mila Mea e mare în vremea aceasta de slavă a Mea pe pământ, iar tu vei sta în fața multora care vor gusta din acest izvor și te va durea vremea ta rece când vei vedea harul și darul Domnului peste cei atât de fierbinți, care vor veni din cele patru zări și vor gusta din venirea Mea în izvor de cuvânt și vor afla cât l-

am strigat pe creștin, cât am stat de aplecat ca să-l învăț tot timpul, cât am așteptat să-l fac ucenic vrednic de slava Mea, de iubirea de Dumnezeu, iar el a fost rece și n-a voit doică pentru dragostea lui, care înseamnă viață, căci numai dragostea va rămâne în viață, numai ea.

Grăiesc față în față cu oștirile îngerești. O, cum să fac să zidesc în creștin duhul duioșiei și să se vadă acest duh prin cuvinte dulci și duioase, prin milă și ajutorare, prin căldura inimii, prin simțământul frățesc și părintesc între semenii, ca să pot Eu să locuiesc între cei cu felul Meu de a fi viețuitor laolaltă cu frații?

O, fiilor ascultători, să învețe toți să aibă grijă de Mine ca de un prunc al lor. Aceasta voiesc. Cum mama nu poate să-și ia gândul de la pruncuțul ei mic, și numai la el își ține și își duce gândul când nu este lângă el din pricina multor griji purtate, tot așa și voi să aveți grijă de Mine, fiilor, ca să fiți mereu cu Mine, ca să fiu mereu cu voi. Vă învăț să fiți ca Mine, să fiți cum sunt Eu pentru voi și cu voi. Cum pruncul nu știe de mama lui și de gândul ei, dar se liniștește doar în brațele ei, tot așa și voi, nu știți cât vă am Eu în gând și în grijă, nu știți, ca și pruncul care nu știe când îl poartă mama lui în gândul ei prin multa ei duioșie pentru el, fiilor.

O, vă învăț să fiți duioși, să fiți ca Dumnezeu, să fiți frumoși prin duhul duioșiei așa cum sunt îngerii, fiilor. Omul are cruzime în inimă de multe ori, și are asprime și duh de judecată asupra semenilor, dar Eu sunt duios ca să împart alin, să mântuiesc, să iert, să mângâi, să vindec, fiilor, numai să Mă ajute omul, să Mă aștepte, să Mă cheme, să Mă vrea aproape cu el.

Îmbrățișez în cuvânt țara Mea de azi. Pace ție, România Mea! Întăresc la hotarele tale cetele îngerești și puterile cerești. Te iubesc din Tatăl, Care te-a ales Mie să-Mi fii cărare peste pământ cu slava cuvântului Meu din mijlocul tău, și cu care Mă vestesc de la răsărit la apus.

Cobor acum binecuvântarea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh peste cei pe care i-am numit purtătorii acestui cuvânt peste pământ și îi întăresc în lucrul lor cel de la Mine ca să-și ducă pe mai departe lucrarea lor cea de la Dumnezeu, că iată, le ies înainte prin inimi pline de dor de Dumnezeu și le deschid cale largă să Mă vestească peste tot, că se apropie slavă mare și se vor întâlni răsăritul cu apusul, credința cu necredința, lumina cu întunericul, albul cu negrul, creștinul cu păgânul, și se va face alegerea și mulți vor lua calea pe care Eu vin și merg, iar satul Maluri, de unde Mi-am început venirea și lucrarea ei, va primi pe meleagul cel mic al lui iubirea multora, o nouă iubire, păstrată tainic de Domnul, Care S-a coborât peste acest sătuț în anul 1955, și căruia Eu, Domnul, îi găsesc acum slava cea profetită să se arate și va fi totul românește, o, că nimic nu este mai dulce ca tot ce este românesc, și va fi frumos ca la începutul lumii și va fi la Maluri sărbătoare dulce și mare mângâiere împărțitoare de pace peste țară și peste pământ, și tot ceea ce va fi în ziua aceea pentru șaptezeci de ani de cuvânt, se va numi *Cuvântul lui Dumnezeu*, scris peste tot, peste fire, peste oameni, peste inimile lor, peste flori, peste păsări, peste ape, și totul va tresălta și se va vesti peste pământ slava cuvântului Meu și a sărbătorii lui pe pământul român. Se vor întâlni răsăritul cu apusul în ziua aceea de slavă. Cerul și pământul se vor îmbrățișa atunci. Totul va fi sfânt și tot o dragoste, căci sfințenia se naște din dragoste, și toți cei care vor crede și vor iubi cu adevărat vor fi sfinți, vor fi prin dragostea de Dumnezeu, și mulți vor spune fericiți: „*Întoarce, Doamne, fața Ta de la păcatele noastre, și șterge toate fărâdelegile noastre, căci noi Te iubim*”.

O, am strigat ani la rând și am tot spus: «*Fugi din lume, fugi de lume, fugi, poporul Meu!*» Lasă să te caute lumea pe tine, dar să te caute pentru că ești al Meu, martorul și vestitorul Meu, nu pentru ca să stai tu în lume și cu lumea, ci pentru ca să vadă lumea la tine iubirea ta de Dumnezeu, bucuria vieții, căci iubirea de Dumnezeu este bucurie, este slavă.

Fiilor, fiilor, feriți-vă de vulpi, feriți-vă de femeie, de vorbirea cu femeii feriți-vă, căci ele nu vă feresc, că ele taie capul proorocilor și creștinilor! Feriți-vă de moartea cea prin femeie, că de șaptezeci de ani mor creștinii prin femeie, și femeia e ca iadul pe pământ! O, feriți-vă de umblatul singuri, mai ales prin cetatea Mea singuri, feriți-vă de aceste ascunderi blestamate, că bate la ochi neorânduiala care-i prieste diavolului, iar Eu, Domnul, nu pentru diavol am așezat cetate mare peste pământ, ci pentru cetele cerești și îngerești și pentru cei cuminți și ascultători. O, nu uitați că Eva a luat sfat de la diavolul, de la șarpe, și a scos de la Dumnezeu pe Adam și au căzut ei de la Dumnezeu luând cuvânt străin pentru pașii lor, căci diavolul a mințit-o pe ea că nu vor muri dacă vor călca cuvântul Meu, iar minciuna a clătinat credința și credincioșia celor doi, o, și așa lucrează până la capăt femeia, spre căderea multora de la Dumnezeu, iar Eu vă spun: înțelepțiți-vă, fiilor, înțelepțiți-vă prin cuvântul Meu de peste voi!

O, iată ce vă spun: Se bucură cu mare bucurie cei adormiți și chemați la masa îngerilor pentru pomenirea lor. Tot neamul celor adormiți de la începutul lumii și până azi, toți au venit la pomenirea lor, alături cu cetele cerești și îngerești. Eu, Domnul, le împart mângâiere și înviere, iar cea mai frumoasă ceată este ceata lui Verginica, trâmbița Mea, și mulți se uită acum aici la masă și mare bucurie au pentru cei după trup ai lor, și care au ținut calea și n-au căzut de pe ea.

Se alătură cetelor celor adormiți morții din războaiele din zilele acestea, căci Eu, Domnul, primesc din cetatea de aici cereri pentru ei și se mângâie duhul lor prin frumusețea Mea și a celor cerești, cu care Eu poposesc cu sărbătoare și cu slavă de cuvânt peste pământ.

Mângâiere, mângâiere, cuvânt dulce și plin de putere, acest cuvânt îl așez peste dureri, peste tristeți, peste dragostea dintre frați, ca să învețe toți de la Mine duhul duioșiei și rodul lui cel sfânt, și pace vouă la masă frățească, fiilor! O, luați mângâiere și fiți ca îngerii lui Dumnezeu, măi fiilor!

Și acum iar și iar binecuvântare și putere și sprijin din cer și de pe pământ vă dau pentru lucrul cel nou de la Maluri. Fiți o inimă toți cei puțini pe care Eu, Domnul, Mă sprijin la lucrul cel sfânt pentru arătarea grădinii de rai peste locul în care Eu, Domnul, am coborât acum șaptezeci de ani și am stat pe piatra casei și Mi-am început prin trâmbița Verginica slava cuvântului Meu peste pământ ani de-a rândul, după ce multă vreme am pregătit-o pe ea ca să Mă țină și să trec prin ea cu cuvântul gurii Mele, și care vine pic cu pic la arătare și va strânge laolaltă sufletele iubirii de Dumnezeu, sufletele care așteaptă, fiilor, iar voi cereți Tatălui să sprijinească truda voastră cu vreme prielnică pentru lucrul de acolo, o, dar nu vă temeți de frig, de nimic să nu vă temeți, căci toate vin și se așează frumos și cu slavă mare, iar Eu sunt la cârmă, sunt lângă voi și v-am învățat în ziua aceasta pe voi să Mă țineți lângă voi și să nu uitați aceasta în toată vremea lucrului vostru cu Mine pentru slava Mea cu voi, fiilor.

O, am de lucru cu îngerii Mei să liniștesc limbile celor ce dau să clatine credința unora dintre cei ce s-au alăturat și n-au vegheat să nu ia de la șarpe sfat pentru credința și ascultarea lor. Vom căuta să mai smulgem din foc pe cei care Mă vor primi să-i povățuiesc, ca să învețe să aibă doică pentru ei, căci cei după trup se dărâmă unii pe alții ca Adam și Eva, pierzând pe Domnul și raiul și credința, iar cei după duh născuți au doică și cresc pentru Mine și rămân ai Mei și vor fi numărați cu cei cărora li se va împărți bucuria cea mare când va veni odihna, după ce lucrul Meu cu voi se va sfârși cu slavă și îl vom dăruia Tatălui, de la Care vom primi premiul alergării, mângâierea, marea și multa mângâiere, o, fiilor. Amin, amin, amin.

26-10/08-11-2024